

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

A LÉLEK BIZONYSÁGTÉTELE

A Szentlélek nemcsak pecsétünk és zálogunk, de ő a mi belső tanunk is, aki a Jézus Krisztusban való üdvösségünk valóságáról bizonyossá tesz minket.

Mikor Jézus tanítványaival járt, beszéde és személyes jelenléte jelentette a bizonyosságot. A Szentlélek hasonló módon tesz bizonyosságot valamennyi igazi hívő szívének és szívében. Az Új-szövetségben több igehely érinti ezt a témát.

Először, a Szentírás tanítása alapján a Szentlélek tanú arra, hogy Jézus Krisztus végérvényes és elegendő kiengeszte-

lést végzett értünk. Zsid 10: 15-17-ben találjuk ezt, ahol az író szembeállítja a Mózes 3. könyvében található, gyakran ismételt áldozatok hatástalanságát a Krisztus áldozatával, amely *egyetlen* volt mindenkiért és *egyszer s mindenkorra* történt. A mi lelkiismeretünkéről sosem tudták volna véglegesen levenni a bűn súlyát a folyamatos állati áldozatok. De másfelől: "Egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszentelteket. De bizonyosságot tesz nekünk a Szentlélek is" (Zsid 10:14-15). Ez a bizonyoságtétel kapcsolódik Jeremiás 31. fejezetéhez: "Megbocsátom bűneiket, és nem gondolkok többé vétkeikre" (34. vers). Mióta ez a nekünk szóló bizonyosság bevésztett Isten írott Igéjébe - amely sosem változik -, ennek a vigasztalása minden félelmünkől feloldoz minket.

Másodszor, a Szentírás azt is tanítja, hogy a Szentlélek bizonyosságot tesz nekünk arról, hogy Jézus Krisztusban és az ő kereszten végzett munkájába vett hit által Isten gyermekei vagyunk. "Maga a Lélek tesz bizonyosságot lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk" (Róm 8: 16). Nemcsak üdvösséget kaptunk és bekecszteltettünk Krisztus testébe, hanem Isten családjába is felvételt nyertünk. "Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: 'Abba, Atyám' Úgyhogy már nem vagy szolga, hanem fiú, ha pedig fiú, akkor Isten akaratából örökös is" (Gal 4:6-7). Mivel a Szentlélek tanúsítása által Isten fiainak neveztetünk, a szívünkben kiálthatjuk: „Abba, Atyám!” Ez a keresztyének királyi szabadságlevele a bűn hatalmából, a Krisztus gazdagságára és kiváltságaira. A fiúságunk ténye ismételtlen kifejezésre jut. Mindennap énekelhetjük: „Én királyi gyermek vagyok.”

C. S. Lewis írta a keresztyén ember Istennel való személyes kapcsolatáról: "Ha mi önmagunkat hoznánk Istennel személyes kapcsolatba, az magában csak minden létjogosultságot nélkülöző feltevés és illúzió lenne. De tudjuk, hogy nem erről van szó, hiszen maga Isten ad erre nekünk alapot. Mert a Szentlélek által kiáltjuk azt: "Atyám". Bűneinket felfedve és megvallva, szűkeink tudatában mi magas méltóságú személyekké lépünk elő Isten előtt. És ő személtlyé válva, személyesen ereszkedik le hozzánk."

Így hát a keresztyén a Szentlélek által bizonyosságot hordoz önmagában. "Aki hisz az Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyoságtétel" (1 Jn 5:10). Bűneink és vétkeink soha többé nem lesznek megemlítve. Befogadást nyertünk a menyegyei családba. A Lélek bizonyosságot tesz arról, hogy örök életünk van, mivel hiszünk az Ur Jézus Krisztusban.

Végül a Szentírás tanítja, hogy Istennek az Igében adott minden ígéretének igazságáról a Szentlélek tanúskodik. Az Isten írott Igéjét inspiráló Lélek azon is munkálkodik a szívünkben, hogy biztosítsa az ígéretek igaz voltát és nekünk szóló üzenetet. Krisztus a mi Üd-

folytatás a 3. oldalon

SEGÍTSÜK SIONT ÉPÍTNI!

*Segítsünk Siont építeni,
Legyünk bár kicsik, gyengék!
Urunkban kell most is bízni,
Nála kész a segítség!
Amit szívesen teszünk,
Azt megáldja Istenünk.
Refrén:*

*Nemes áldozatra készen,
Mint hű sáfár, úgy tegyünk;
Adjunk szívvel, bőkezűen,
Hisz Ő mindent ad nekünk!*

*Itt az Úrnak hajlékába'
Áldás bőven árad ránk;
Buzgósággal szent házára
Vajon mért ne áldoznánk?
Gyűljön hála szívünkben,
És ez lássék tettünkben! Refr.*

*Bűnök széles útján jár még
Annyi lélek, várya ránk,
Ámde nincs az Úrnak hajlék,
Hová őket hívhatnánk.
Jertek, építsük tehát
Sion ékes csarnokát! Refr. HH 652*

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Reaching Hungarians for Christ

Pünkösdi írások

*Gyülekezeti hírek: Chicagó,
New York*

Nick Vujicic Magyarországon

Sorozat: Életem 39 / Magvetés 6

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

*Áldott, örömteljes pünködsi ünneplést
kívánok kedves olvasóinknak!*

Az idén korán került sor a feltámadási ünnepekre, így május elején már Urunk *menybenemelésére* emlékezünk, s hamarosan itt lesz a *Szentlélek kitöltetésének* emlékünnepe is. Ha imádsággal, alázattal készülünk, most is átéljük a Lélek jelenlétének, vezetésének, segítségének csodáját. Pünkösdkor egy konkrét, Jeruzsálemben, ötven nappal húsvét után bekövetkezett eseményre emlékezünk. Nem feledhetjük azonban, hogy ez az esemény tkp. egy jel volt; jele annak, hogy attól kezdve a Szentlélek vezeti Jézus Krisztus követőit. Jelenléte – bár Ő szemmel nem látható, éppen olyan konkrét, mint a Megváltó jelenléte az azt megelőző években. Erőt ad, tanácsol, vezet; Isten üdvtervét előreviszi a ráfigyelő tanítványok által is.

Májusi számunkban a vezércikken túl jó néhány további írás is az Ő munkájáról szól. A világ teremtése óta munkálkodó Lélek indítja ma is a missziómunkára a ráfigyelő fiatalokat, s teszi képessé a szolgálatra az emberileg tehetetlen, rokkant, sérültnek gondolt és látott egyéneket. (Az olvasási sorrend tehát akár ez is lehetne: Billy Graham, Gerzsényi Sándor, Kulcsár Attila, Nick Vujicic.) Gyülekezeti beszámolóink is a Szentlélek munkájáról szólnak, még ha a mi fényképeink is vannak a sorok között.

ÉVKÖZI. Szövetségi életünk egyik legfontosabb alkalmára került sor április utolsó hétvégéjén. Nagyszerű hét volt az! A következő számban részletes beszámolót is olvashatunk majd a különböző alkalmakról. Lelkipásztor csendes napok, Végrehajtó Bizottsági, majd Misszió és Jótékonyági Bizottsági gyűlés, végül pedig a torontói gyülekezet nagy napja: az új imaházuk alapkövetétele.

E sorokat Budapestről küldöm a nyomdába. A *Magyar Baptista Világszövetsége Tanácsa* május második hétvégéjén tartja évi értekezletét, amit missziós konferencia követ. Ebben az évben ezt a találkozót a Felvidéken tartjuk – Komáromban, majd Szentpéteren. A találkozótól létrejöttéhez mi is hozzá járulunk.

A *szentpéteri imaház* felújításra szorult. A munkálatok nagy részét már el is végezték testvéreink, melyről hamarosan személyesen is meggyőződhetek feleségemmel együtt vasárnap meglátogatjuk a szentpéteri testvéreket. Szövetségünk gyülekezeteiben pünkösdkor a Misszió Bizottság javaslatára *célgyűjtést tartunk, a Szentpéteri Gyülekezet imaházának felújítására,*

illetve az azzal kapcsolatosan felvett hitel enyhítésére. Szeretettel buzdítom a testvériséget a jókedvű adakozásra. A szórványban élő testvéreink Balla Zsigmond szövetségi pénztáros testvérnek küldjék adományukat, Szentpéteri imaház megnevezéssel. (címe ezen az oldalon található)

Imádságaikba ajánlom még a május utolsó hétvégén esedékes alhambrai ifjúsági találkozót. (szerk)

KÖZGYŰLÉS ÉS BIBLIAI KONFERENCIA

2013. június 28-30 között kerül
megrendezésre szövetségünk
106. közgyűlése a Ráma táborban.

Szeretettel hívunk mindenkit! (A szombat délelőtti hivatalos gyűlésen szavazati joggal csak a szövetségünkhöz tartozó gyülekezetek testvérisége rendelkezik.)

A táborozás költségei:

Szállás a táborban: fejenként napi \$25
Étkezés: reggeli \$9, ebéd \$11, Vacsora \$10
(gyermeknek 4 évig ingyenes, 5-12 év között fél ár, 12 év fölött pedig teljes ár)

Előzetes jelentkezés szükséges! Mivel a táborban a szálláslehetőség korlátozott, ezért jelentkezési sorrendet tartunk. Jelentkezni Balla Sándor táborvezető testvérnél lehet a következő telefonszámon vagy email címen: +1-416-991-6636; bsandor@bellnet.ca illetve Püsök Dániel lelkipásztornál. Aki a közeli szállodákban szeretne szobát foglalni, azt egyénileg intézze!

TOVÁBBI ALKALMAINK:**Gyermek és tini tábor Rámában**

Dátum: július 1 - 7.

Az elmúlt évek jó tapasztalataira építve ebben az évben is megrendezzük a gyermek és tini tábort Rámában. A táborozás díja a teljes hétre 200 dollár gyermekenként. Az őket elkísérő szülők táborozása 250 dollárba kerül. Ebben az évben is van ígéretünk arra, hogy a szövetség gyülekezeteihez tartozó gyermekek kedvezményt kapnak (remélhetőleg 100 dollárt gyermekenként).

Házások konferenciája Rámában

Dátum: augusztus 30 - szeptember 2.

Meghívott előadó: *Novák József lp.*

A hétvégét megelőző napokban a tábort családi üdülésre tartjuk fenn.

A jelentkezést a gyermektáborra és a házások konferenciára ugyancsak Balla Sándor vagy Püsök Dániel testvérnek kell elküldeni. Várunk szeretettel minden vágyakozót!

Püsök Dániel titkár, ÉAMBSz

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

A LÉLEK BIZONYSÁGÉTELE

folytatás az 1. oldalról

vőzítünk. Tudjuk, mert a Biblia mondja, a Lélek pedig igazolja ezt. "De amikor eljön Ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra" (Jn 16:13). "A te igéd az igazság" (Jn 17:17). Néha olyan emberekkel beszélgetek, akik elmondják, hogy nincs üdvbizonyosságuk. Amikor tovább érdeklődöm, gyakran úgy találom, hogy hanyagul veszik Isten Igéjét. "Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy az Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akiben a Fiú van, abban van az élet, akiben nincs az Isten Fia, abban nincs meg az élet sem. Ezt azért irtam nektek, akik hisztek az Isten Fia nevében, *hogy tudjátok: örök életetek van*" (1 Jn 5:11-13).

A Lélek ezért tesz bizonyosságot a szívünkben, és Isten jelenlétének és bizonyosságának az igazságáról győz meg. Ez az, amit gyakran nehéz megmagyarázni egy nem hívőnek, pedig számtalan hívő tud róla a szívében levő Szentlélek-bizonyosságból.

John Wesley, a metodista egyház alapítója egyszer megfigyelte: "Nehéz szavakat találni az emberi nyelvben, hogy Isten mélységes dolgait megmagyarázzuk. Valójában senki sincs, aki megfelelően ki tudná fejezni, amit Isten Lelke végez az ő gyermekeiben. De ... úgy vélem, hogy a Lélek bizonyágtétele által van egy benső hatás a lelkemben, ami által Isten Lelke azonnal és közvetlenül tanúskodik az én lelkemnek, hogy Isten gyermeke vagyok. Hogy Jézus Krisztus szeretett engem és önmagát adta értem; hogy valamennyi bűnöm eltörölten, és én, igenis én, megbékéltem az Istennel."

Láthatjuk, hogy amikor Krisztust befogadjuk, Isten egy *pecsétet* tesz ránk; és ez a pecsét egy személy: a Szentlélek. Isten a Lélek jelenléte által ad nekünk biztonságot, és megalapozza a fölöttünk való tulajdonjogát.

Továbbá a Szentlélek Isten *záloga*. Nem csupán megpecsételi a megállapodást, hanem bemutatja, hogy Isten az ő szabad elhatározásából rajta keresztül milyennek lát minket. És a Lélekkel való közösség ízelítő abból, amit majd akkor kaphatunk, mikor elérjük örökségünket a mennyben.

Végül, a Lélek *bizonyosságot tesz* nekünk az Ige által a szívünk mélyén, hogy Krisztus meghalt értünk, és a benne való hit által Isten gyermekeivé lettünk. Mily csodálatos tudni azt, hogy

a Szentlélek pecsét, zálog és tanúként adatott nekünk! Mindezek Isten irántunk való szeretetének új bizonyosságát adhatják a szívünkbe, és bizalmat a krisztusi életre törekvésünkhöz. Pál apostollal elmondhatjuk: "Hála legyen az Istennek kimondhatatlan ajándékáért!" (2Kor 9:15).

Billy Graham, A Szentlélek,
Magyarországi Baptista Egyház,
Budapest, 1985. (83kk o.)

Nemzeti imanap – 2013. május 2.

National Day of Prayer

Atyám, jöväünk hozzád a nemzetünkért, az Amerikai Egyesült Államokért. Uram, mennyire megáldottál bennünket az évek során. Méltán énekeljük: „America, America, God shed His grace on thee.” Mégis manapság annyi bajt tapasztalunk a társadalmunkban. Látunk tönkrement családokat, életet nyomorító függőségeket, találmokra elkövetett rettenetes erőszakos cselekményeket.

Uram, szükségünk van a segítségedre itt Amerikában! Az elmúlt években minden tőlünk telhetőt megtettünk azért, hogy a te Igéd, és a te tanácsod eltűnjön a bíróságokból, az iskolákból, és a kultúránkból. Úgy tűnik, ahogy Linkoln elnök valamikor jól megfogalmazta, hogy „elfeledkeztünk Istenről.” De Uram, te nem feledkeztél el rólunk! Te meg tudod áldani, meg tudod segíteni, és fel tudod ébreszteni az országunkat ismét.

A te igéd mondja: „Az igazságosság felmagasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatokra van a nemzeteknek.” (Péld. 14:34.) Uram, a te irgalmadért kérünk: Magasztald fel ismét a nemzetünket! Volt néhány nagy ébredés ebben az országban. Átéltük a felüdülés idejét, és olyan ébredéseket, melyek teljesen megváltoztatták az ország lelki- és erkölcsi arculatát. A zsoltárossal együtt mondjuk most: „Nem akarsz új életet adni nekünk, és örömet szerezni népednek?” (Zsoltár 85:7.)

Uram, ez a mi imádságunk Amerikáért ma. Küldj egy hatalmas lelki ébredést, mely hozzád fordítja férfiak és nők, fiúk és lányok szívét. Te azt mondtad nekünk, hogyha megalázzuk magunkat, és imádkozunk, és keressük a te orcádat, és megtérünk gonosz útjainkról, akkor megbocsátod vétkeinket, és meggyógyítod az országunkat. (2Korinai 7:14.)

Uram, bocsáss meg nekünk ma, és gyógyítsd meg ezt a bajokkal teli országot, amit annyira szeretünk.

Jézus Krisztus nevében kérjük mindent. Ámen!

Greg Laurie lp. ford: Lukács János

JOB, MINT AZ ARANY!

Apostolok Cselekedetei 3:1-10

Mi a számodra a legértékesebb dolog? Mi a leghasznosabb ajándék, amit valakinek odaadhatsz? Természetesen minden válasz ezekre a kérdésekre, emberileg gondolkozva, relatív. A hívó ember számára azonban a Biblia konkrét választ ad. Mielőtt tovább olvasod ezt a cikket, kérlek vedd elő a Bibliád, és olvasd el a következő részt a Bibliából: Apostolok Cselekedetei 3:1-10. Köszönöm, hogy megtetted.

Három dologért imádkozunk, olvasva ezt az ígérést. Az első, hogy mutassunk megkülönböztetett figyelmet azok iránt, akik Isten nélkül élnek életüket. A második, hogy legyen erős bizodalunk Istenben, tudva hogy Ő küldött ki, és az Ő erejével megyünk! A harmadik, hogy bíztassunk minden keresztyént, hogy engedelmesen kövesse Jézus misszió parancsát.

Mutassunk megkülönböztetett figyelmet azok iránt, akik Isten nélkül élnek életüket!

Péter és János halász barátok voltak, amikor Jézus elhívta őket az emberhalászatra. Engedelmeskedtek, és az ígében azt vesszük észre, hogy délután 3-kor a templomba indulnak, hogy imádkozzanak, és emberekre halásszanak. Útközben, az Ékes kapunál találkoznak egy születése óta sánta emberrel. Josephus, a híres történész szerint, ez a kapu 15 láb magas volt, amit drága korintusi bronzból építettek meg, ami drágább volt, mint az arany vagy ezüst. Húsz ember kellett megnyissa vagy bezárja ezt a kaput. A koldusok ebben az időben három helyen szorultak kéregetni: a gazdagok házában (Lukács 14:1-2; 16:19-21), a főutakon (Márk 10:46) és a templomnál. A történetünkben levő koldus gyermekkorától fogva sánta volt, és barátai minden nap letették a templom bejáratánál, hogy kolduljon. A templomba, az Istennel való kapcsolatba, soha nem jutott be. Tökéletesen tükrözi e sánta ember az emberiség tehetetlen sorsát az Istennel való kapcsolatban - Jézus nélkül.

Mielőtt Péter és János bejutott volna a templomba, ahol szokásuk szerint imádkoztak és Jézusról beszéltek az embereknek, megszólította őket a koldus, és alamizsnát kért tőlük. Hadd menjek vissza az első két kérdéshez, amivel kezdtem soraimat. Mi a számodra a legértékesebb dolog? Mi a leghasznosabb ajándék, amit valakinek odaadhatsz? Te mit tettél volna ebben a helyzetben?

Az első dolog, amit Péter és János tett, hogy teljes figyelmüket odaszánták a sánta emberre! Eszembe jut sok olyan alkalom, amikor New York-ban éltem, hogy rőpcédulákat próbáltak az emberek a kezembe nyomni. Sokszor úgy tettem, hogy nem veszem őket észre, és továbbmentem, mivel nem akartam, hogy lelassítsanak abban, amit meg akartam valósítani. Péter és János megállt, és azt mondta a sánta koldusnak: "Nézz ránk!" A koldus engedelmeskedett, és várta, hogy a szokásos módon kap tőlük valamit. Gondolom, hogy lelkesedése lecsillapodott, amint meghallotta Péter és János válaszát: "Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked..." Tudjátok, van olyan dolog, ami jobb, mint az arany. Az, amit csak Isten tud adni, amit csupán az Ő ereje által kaphat meg minden ember. Isten csodálatos ajándékát, a fizikai és lelki megújulást, Jézus Krisztusban. Péter és János így folytatta: "...a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel, és járj!" Péter és János rájött arra, hogy a legnagyobb szüksége a sánta koldusnak nem az ezüst és arany volt, hanem a Jézus Krisztussal való megújult fizikai és lelki élet. Hogy látod a körülötted élő embereket? Látod-e a sok szükség között az emberek legnagyobb szükségét? Látod-e, hogy Jézus nélkül unalmas és nyomorúságos rutin az élet minden ember számára, még ha netalán van is benne elvéve egy pár apró öröm is? Adjon Isten számunkra olyan megkülönböztetett szeretetet az emberek iránt, hogy mindig észre vegyük a legnagyobb szükségüket, és legyünk készen megosztani az új életet, amit Jézusban nyerhetnek! Ma is ez a legnagyobb szüksége az embereknek. Minden más szükség másodlagos!

Legyen erős bizodalunk Istenben, tudva hogy Ő küldött ki, és az Ő erejével meggyünk!

Péter és János olyan bizodalommal és hittel mentek a templomba, hogy tudták, hogy amit Jézus nevében kérnek, azt Isten teljesíteni fogja. Így, amikor látták a sánta szükségét, hittel mondták azt, amit mondtak, és Isten csodát művelt! Ez az időszak egy különleges idő volt a korai gyülekezet életében. Az Apostolok csodatételei által igazolta Isten azt, hogy a Jézusról szóló üzenet hiteles és igaz! Az apostolokat Jézus maga küldte ki, és az Ő erejét adta nekik, hogy az emberek szívét Istenhez tereljék.

Érdemes megfigyelni, hogy a csodálatos gyógyulás a sánta koldus számára váratlan volt, a Jézus nevében történt, azonnali volt, és teljes volt!

Váratlan volt, mivel még legmerészebb álmaiban sem tudta azt elképzelni, hogy valamikor is járni fog. Egyesek szerint negyven év körüli ember volt. A Jézus nevében történt, ami számára egy új személy megismerését jelentette. Természetes lehetett számára a kérdés, "Kicsoda ez a Jézus, akinek a nevében ennyi erő van?" Gyógyulása után bement Péter és Jánossal a templomba, ahol biztosan hallott Jézusról. Azonnali gyógyulás volt: járni és ugrálni kezdett örömeiben, bár soha nem tanult meg járni, mint a kis gyermekek.

Bíztassunk minden keresztényt, hogy engedelmesen kövesse Jézus misszió parancsát!

Szerettem volna ott lenni a templomban azon a napon, amikor ez a csoda történt! Péter és János naponta felment a templomba, hogy hirdessék a Jézusról szóló örömhírt mindazoknak, akik ott összegyűltek. Hiszem, hogy még soha azelőtt nem hirdette senki sem érkezésüket olyan módon, mint ahogy a meggyógyult sánta tette azt azon a napon. "Bement velük a templomba is, járkált, ugrándozott, és dicsérte az Istent." Péter és János engedelmissége Jézus missziós parancsának (Máté 28:18-20) a következő dolgokat eredményezte a meggyógyult sánta emberben: Örömeiben járkált és ugrált, dicsérte az Istent, és megújult testével és életével bizonyosságot tett Isten csodálatos szeretetéről és kegyelméről. Örülök, hogy a Biblia nem ír arról, hogy megszólalt volna az embert, hogy a templomban nem illik ugrálni.

Ha még nem tapasztaltad meg Isten megújító csodáját életedben, engedd meg, hogy megkérdezzek. Odafigyelt-e már a Jézus által hozott szabadság és megújult élet üzenetére? Ha nem, kérlek olvasd tovább a bibliai történetet, a rész végéig. Péter, életének második prédikációjában Jézusra, a Megváltóra tereli hallgatói figyelmét, segít nekik felismerni a bűneiket, és az azokból való megtérés útját, valamint a megtérés és hit csodálatos ajándékát.

Ha már Isten gyermeke vagy, engedd meg, hogy megkérdezzek: Mikor történt utoljára életedben, hogy megosztottad a Jézusról szóló Örömhír üzenetét valakivel, és láttad egy frissen megtért ember örömet, amint ujjongva, ugrándozva dicséri Istent? Nagy kihívás ez valamennyiünk számára, hogy készek legyünk erre. Buzdítsuk egymást erre a szolgálatra, hiszen ez a mi küldetésünk! Ujjongva, dicsérve szolgáljuk Istent!

Kulcsár Attila

ÁHÍTAT

Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim - így szól az UR. Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál. Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, ilyen lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem. - Ézs 55,8-11

Bár Isten gondolatai különböznek az emberétől, és tervei megvalósításában előttünk jár mindig, ez nem ok arra, hogy ne akarjuk megismerni Őt, és tetteit vizsgálva ne váljunk csodáló követőivé bölcs tervének. Sőt, éppen erre hív bennünket: „Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!” (6.v.). „A titkok az Uréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké...” – így nevelte már Mózes is az őszövetségi választott népet arra, hogy kellő tisztelettel, de döngessék a megismerhetőség határait. A hívó ember tudásvágya hitéletének fontos része. Az igazságra vágyva járjuk az Isten előtti engedelmisség útját, folytatta Mózes: „...hogy teljesítsük ennek a törvénynek minden igéjét” (5Móz 29,28).

A titkok felé, az ismert dolgok világának mezsgyéjén túlra hívja Pál apostol is a korinthusi hívőket, hogy Isten „elrejtett bölcsességéből” merítsenek a Lélek szolgálata nyomán: „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el az Isten az őt szeretőknek. Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által...” (1Kor 2,9-10). E tapasztalati megismerés erősíti a hitet - amennyiben „Isten erején nyugszik” (2,5) és kegyelmes Urunk ajándékainál tart bennünket (2,12). Így tehát a hit nem a tudás ellentétje, hanem a valósággal való ismerkedésnek az a módja, amire az újjászületett embert Isten Lelke neveli.

Vagyis, Ézsaiás próféciája nem az ember képességeinek behatároltságáról szól (ez nem lenne újság egyikünknek sem), hanem Istenről, aki előttünk nem ismert úton és módon, de véghezviszi a tervét. Később, ugyan ebben a fejezetben olvasunk, hogy népe jólétén munkálkodik. Az a terve, hogy a megaláztatott „örömmel jöjjenek ki” a fogságból, és a jövőjük békességes legyen (Ézs 55,12-13). Az isteni terv bemutatásában eszköz – akkor és most – az Ige. Az újszövetségi hívő örömmel ismeri fel az ige „útjaiban” az Ur Jézus Krisztus üdvözítő munkáját: „Ilyen lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen,

hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem”.

Csemegézzünk ezen a gyönyörű képen! Az ige győzelmét nem az fémjelzi, hogy az igazság ütközik a hamissággal és legyőzi, hanem, hogy magával ragadja az embert, és visszaviszi Istenhez. Isten szavának ezt az áldott hatását, a megvalósult tervet tükrözi az életünk? Teszi ezt a megfáradttal, a bűnössel és a tanácstalannal. Elér bennünket az örömeinkben és a siker okozta szédültségeinkben is. Kiküldi értünk, mert észre sem vettük, hogy távolra sodródtunk, vagy éppen azért, mert látja a sóvárgásunkat. Az Ige mindezt, és még ennél sokkal többet, „megcselekszik”. Kedvelem a Károli-fordításban ezt a szót. Al-lítólag a szé-kely „cseál”-ból származik. Mit „csinál” az Ige? Hozzám jön, hogy Istennel legyenek.

Vizsgáljuk meg, mennyire vagyunk készek Isten vezetésére figyelni akár akkor is, ha nem értjük azt!

Novák József

A TEREMTÉS ÉRTELME

Bibliaolvasó testvéreimnek nem mondom újat, amikor közlöm, hogy a pünkösöd előtti hét olvasmányai voltak a teremtésről szóló igeszakaszok. Jelen bizonyosságtételemben tehát azon elmélkedem, milyen összefüggések ismerhetők fel a világ /a föld teremtése és az új teremtés (Pünkösöd) között. Ha megnevezem a pünkösödöt, az első keresztyén gyülekezetre, illetve a hívő közösségre gondolok. Miben hasonlít a teremtés-történet, valamint a megváltottak közösségének megalakulása és belső élete? Úgy vélem, hogy ezen összevetés által rendkívül fontos tanulságokra fog fény derülni.

„*Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet*”. Ezt követően találjuk leírva a hét-napos munkafolyamatot. Eddig bizonyos átláthatatlan időtlenségben zajlott az univerzum élete. Mostantól kezdve Isten szigorú idő-keretbe helyezi az emberi létezést. Ez a múltó idő az egész Szentírásnak lényeges és kikerülhetetlen üzenete, vagy követelménye. Felkiáltójel az „IDŐ”. Ha elmúlt az idő, megszűnik mindenre a lehetőség. Addig élhetsz vele, amíg van.

„Teremtette Isten”. – Benne van e kijelentő mondatban az örök Krisztus is: „*Eljőn Sionból a Megváltó*”... „*Bizony, tőle, általa és érte van minden*” (Rm 11:26,36). „*Nekünk...egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is őérte, és egyetlen Urunk – Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala*” (IKor 8:6). – „*Mert benne teremtett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok...minden általa és reá nézve teremtetti*” (Kol 1:16). Krisztusról van

szó tehát! – „*Mert az volt méltó Istenhez, akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség*” (Zsid 2:10).

És még egy gyönyörű összefüggés! „*Isten Lelke lebegett a vizek fölött*” (1Móz1:1) – „*Kijött a vízből, és íme, megnyílt a menny, és látta, hogy Isten Lelke galamb formában aláereszkedik, és őreá száll*” (Mt 3: 16).

A teremtés szó jelentése/szinonimája: létre hozni, életbe hívni. – A hívő közösség geneológiája is ugyanilyen. Új teremtés, újjá-születés. Így módon együtt találjuk e misztikus „háromságot” már a föld megalkotásában. Az ókori teremtésmítoszokban ez a három, illetve számos vagy számtalan istenség harcban, háborúban próbálja megszerezni a dominanciát, a többiek rovására. Az igazi „alkotók” között ez föl sem vetődik. Teljes egyetértés, háborítatlan békesség honol köztük. (1) Az örök hatalom birtokosa, (2) az Ige kinyilatkoztatója, valamint (3) a rendcsináló „lebegő” Lélek között. Egység, mert ez a szünet nélkül való létezés elemi feltétele.

Az első totális változás abban mutatkozik, hogy a kaotikus mindenségből létre jön, kialakul a kozmosz. Ennek a szónak magyar jelentése: rend, ékesség, dísz. Vajon nem ugyanezt produkálja Isten a gyülekezetben is, ill. a gyülekezettel is? – Új lénné születünk, és akkor igazgató válik, amit Pál apostol mond az efézusiaknak (Ef 4:16). *Az egész test pedig az ő hatására egybeilleszkedve és összefogva, a különféle kapcsolatok segítségével, és minden egyes rész saját adottságának megfelelően működve, gondoskodik önmaga növekedéséről, hogy épüljön szeretetben.* – Azt mondhatjuk erre, hogy ilyen az „édeni állapot”, bárhol a földön, ha az Úr fenséges tekintélye ép marad.

Az első isteni szó eredménye: a világosság. A nagy szétválasztás eszköze. Két véglet van: sötétség – világosság, rossz – jó, fekete – fehér, szenny – tisztaság, bűn – erény, átok – áldás, halál – élet, kárhozat – üdvösség. Oldalakon keresztül lehetne sorolni az ellentét-párokat. Ahol azonban győz a világosság, ott hódítani kezd az isteni kegyelem. Ha egy sötét szobában felkapcsolunk egy erős fényű lámpát, nem tudjuk, hova lett a sötétség, de eltűnt. Azt nem mondhatjuk, hogy megszűnt, mert ha lekapcsoljuk a fényt, ismét ott a sötétség.

Jézus Krisztus a Világosság. Neki állandóan élnie kell a közösség középpontjában, mert ő az élet folyamatos feltétele. Ő a legbiztosabb „etalon”, aki elválasztja a sötétséget a világosságtól. Az emberi méricskélekések bizonytalanná tehetik a közösség belső etikáját, de ha ő ott van, akkor „paradicsomi” állapot uralkodik.

Ebben az esztendőben hirtelen tört ránk a tavasz. Néhány nap elteltével

zöldbe borult a mező és erdő. A korán termő gyümölcsfák virág-özönbe öltözve harsogták felénk az élet himnuszát.

Ha a kegyelem tavasza elárasztja a közösséget, megindul a lelkek gyümölcsozása. A Gal 5:22. mindössze kilencet számlál, de talán számtalan gyümölcsről lehet beszélünk. Mi is, megváltottak, ahányan vagyunk, annyifélék. Más és más a jellemünk is, a gyümölcsünk is.

Szoktam mondani: Ha mindenki olyan lenne a gyülekezetben, mint én, nagyon unalmas tudna lenni az életem, az életünk. Feltűnt nekem a teremtés-történet egyik mondata, mely háromszor ismétlődve egészen belevésődött az elmémbe: „gyümölcsfát, amely fajtájának megfelelő gyümölcsöt terem”. A hívő közösségben szinte valamennyiünknek mások a gyökereink. Megtérésünk is ahányan vagyunk, annyiféle volt. Gyümölcsozásunk, sáfarkodásunk is a fajtánknak megfelelően történik. Fa vagyunk, de kertet, erdőt alkotunk, egymást is védve és támogatva.

Szép és fenséges jelenet a teremtés leírásában a negyedik napi történet: „*Legyenek világító testek az égbolton!*” „*Meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek!*” – Gyakran találkoztam fejszóval atyafiakkal, akik az Ámós 5-re bökött ujjal harsogták a fülembe: az Úr gyűlöli és megveti az ünnepeinket! Pedig Isten csak a képmutató és hamis ünneplést szokta visszautasítani. És a kettősséget. Ha neki is, meg a bálványaimnak is áldozatot mutatok be. – Néhány hangoskodó túlbuzgó miatt nem leszek „anti-celebráns”.

A kígyóval szeretném zárni elmélkedésemet. Ott van a csodálatos Édenkert, a maga utánozhatatlan tökéletességével, ám egyszer csak megjelenik benne az ős-ellenség, a kígyó-mezben tetszelgő sátán, a hamis nyelvű kísértő. Nincs ez-óta sem olyan gyümölcsös kert, olyan gyülekezet, vagy nagyobb közösség, mely ne lett volna és ne lenne célpontja a gonosz csábítónak. Nem bírja ki sokáig, hogy nálunk béke és nyugalom, növekedés és gyümölcsözés legyen, valamint harmonikus kapcsolat a Teremtővel. A szellős alkonyatok áldott, lélekemelő óráit megpróbálja tönkretenni a belopakodó ravasz hulló. Így akarja feldülni ma is a testvéri közösségeket, a hívő családokat, így akarja, hogy gaz verje föl a virágzó növényeket és a gyümölcsöző bokrokat, fákat.

Teremtés. Újjá teremtés. Édenkerti hívő közösség, gyülekezet. Isten alkotásai vagyunk. – Mondhatja-e a Teremtő az áldott szentenciát gyülekezetünkre: „*És látta Isten, hogy ez jó!*” ???

Gerzsenyi Sándor ny. lp. – Pécs

CHICAGO

Isten gondoskodó szeretetét tapasztalhattuk az elmúlt évben is. Gyülekezetünk békességben működik.

Az ifi csoportunk 11 főből áll. Összetételét tekintve 6 fiú és 5 lány, 5-en egyetemisták, 4-en dolgoznak, 3-an tanulnak és dolgoznak, és 2-en középiskolások.

A chicagói imaház - 5757 W. Windsor Ave. Chicago, IL 60656.

Az ifit szombat este tartják többnyire az imaháznál, néha házaknál.

A fiatalok aktívan szolgálnak a vasárnap délutáni istentiszteleteken is, néhányan közülük imaóra vezetők és délutáni programvezetők. Hűségük és összetartásuk példaértékű az idősebb gyülekezeti tagok előtt is.

Az elmúlt évben részt vettek a clevelandi- és a torontói ifjúsági találkozón, a nyári rámai táborban és a konvención. A Szilvesztert Rámában töltötték a többi gyülekezet fiataljaival.

A *chicagói magyarság emlékünnepe*n is fellépnek mint baptista ifjúsági énekcsoporth. Legutóbb a '48-as megemlékezésen a fiataljaink képviselték a gyülekezetünket.

Többüknek extra nehézséget jelent az iskola befejeztével a munkapiacon való elhelyezkedés, a nekik megfelelő jó munkahely megtalálása, és nem utolsósorban a párválasztás.

Nagy szükségük van az imádságainkra, és a megértésünkre. Jobban kellene vigyázzunk arra, hogy ne annyira kritikával, hanem inkább biztatással támogassuk őket.

Az ifjúsági találkozókra való elutasításukat és más közös rendezvényeiket a gyülekezetünk anyagi támogatással segíti.

Dolgozzunk azon, hogy a Szövetség költségvetésében is jobban tükröződjön a fiatalokkal való törődésünk.

Az év elején *tisztségviselő választásunk* volt és új szolgálattevőket bíz-

tunk meg imaóra vezetéssel, és délutáni programvezetéssel. Az újonnan megválasztott gyülekezetvezető ifj. Kulcsár Sándor.

A *szolgálattevők* a hónap második vasárnapján találkoznak. Az együttléti célja megbeszélni a hatékonyabb szolgálattal kapcsolatos meglátásainkat. Imaközösséggel szokott zárulni az alkalom.

A *nőtestvérek* is találkoznak havonta egyszer. Jelenleg a Jakab levelét tanulmányozzák. Lukács Erzsike vezeti az alkalmakat.

Vasárnap reggel kezdés előtt negyed órával találkoznak a szolgálattevők, és imádkoznak egymásért és a szolgálatokért.

Az *énekkar* folyamatosan működik Szabó István és Fodor István vezetésével.

A *gyermek bibliakört* Szabó Abigél vezeti, Koncz Tünde besegít a szolgálattal.

Számítunk Isten kegyelmére a továbbhaladásban. Imádkozunk lelki és létszámbeli növekedésért remélve, hogy az Úr meglátogatja a gyülekezetünket megújulással.

Lukács János

Faulkner Terézia 90 éves

Szeretettel köszöntjük Faulkner testvérnőt e kerek évforduló alkalmából. Urunk áldását és oltalmát kérjük további életére! (szerk)

“Csak az Úrnak nagy kegyelme, hogy még nincsen végünk...” –mondja az egyik énekünk.

Faulkner Terézia és a Palotai házaspár

Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy gyermekkorom óta - sok betegség, próbák, háborúk, menekülés, nehézségek, megpróbáltatások, könnyek, örömek között - gondviselő kegyelme volt velem. Ígéretét betartotta: “És imé én veled vagyok... mert el nem hagylak téged.” (1Móz 28:15) “Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled...” Zsid.13:5

Az ő hazában 34 éves koromig, az új hazában 34 éves koromtól 90 éves koromig – Ő velem volt, velem van és ezután is velem lesz.

Amikor 1956-ban Amerikába érkezünk, azt mondták, az ígéret földjére érkezünk. Akkor kaptam ezt az ígét: “Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozza vele együtt mindent minékünk?” (Róma 8:32) Azóta is ez az igevers kísér; minden napon. A hangsúly azon van, hogy Vele együtt és nem Nélküle.

23 éve vagyok özvegy. Egyedül élek, de nem vagyok egyedül. Az Urban kaptam fiaikat, lányokat, unokákat, testvéreket és sok-sok szeretetet, segítséget. Naponként hálát adok azért, amit kaptam, és nem panaszkodom azért, amim nincs. “Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem a jövődöt keressük.” Zsid 13:14

Ezzel az ígével adok hálát és köszöneteket benneteket is: “Mindedig megsegített minket az Úr!” (1Sám 7:12) Áldom és magasztalom az Ő nevé! Amíg élek Isten kegyelméből, szeretnék az Ő dicsőségére élni.

Terézia Faulkner Tóth

NEW YORK

Március 17-én ismét gyermekbemutatósnak örvendhettünk New York-i gyülekezetben, amikor *Máthé Zoltán és Ilona* hozták el második fiú gyermeküket, *Jonathánt* hogy imádkozzunk érte, az egész családjáért.

Dr. Gergely István lelkipásztor a Bibliából jól ismert Jonatánt, a Dávid fiát emelte ki példaként, aki Athália, gonosz királynővel ellentétben, jó tulajdonságokkal rendelkezett. Míg a királynőnek az volt a terve, hogy mindenkit elpusztítson, Jonatán, amikor látta a veszélyt, csatlakozott az apjához és szövetséget, barátságot kötött Dáviddal. Több ízben is megmentette az életét. Ezen a vasárnapon azért imádkoztunk, hogy a kis Jonathán is legyen a szeretet, barátság jelképe. Ne a pusztító, romboló szellem

Máthé Ilona, Zoltán és a kis Jonathán

érvényesüljön életében, hanem Isten akarata. Milyen jó, hogy Jonathán is Istenfélő családba született, ezért már kicsi kortól elrejtethik szüleik imakarjaikba, és hozhatják őt is Isten házába, hogy ott növekedjen és közösségben legyen Isten népével. És ezen a napon letehetjük őt a legbiztosabb helyre, Jézus karjaiba. Isten áldja meg a Máthé családot, hogy lehessenek mind Isten áldott emberei, és nevelhessék gyermekeiket az Ő dicsőségére!

Április 14-én a délelőtti keretében emlék istentisztelet volt egyik kedves testvérnőnk, *Nagy Erzsébet* emlékére, aki 1918. október 10-én született Kiskapuson (Kolozs megyében), hívó szülők ötödik gyermekeként. Nehéz gyermekkorra volt. 5 éves korában meghalt édesapja és félárva nevelkedett fel. Az Úr kegyelméből 16 évesen befogadta szívébe az Úr Jézust, mint Megváltóját és be is merítkezett Kiskapuson Vince Palkó János által. Rövid időn belül férj-

hez ment, de férje 3 év után meghalt egy baleset következtében. Férjét hűsége-
sen ápolta egy éven keresztül. Ekkor nagyon egyedülinek, elhagyatottnak érezte magát és súlyosan megbetegedett.

Nagy Erzsébet (1918 - 2013)

Vészes vérszegénységbe esett, és emiatt került Kolozsvárra, Katica nővérehez, ahol felerősödött. Dolgozni kezdett a szövőgyárban. 1937 nyarán kapcsolódott be a Kolozsvári közösségbe, ahol 1941-ben megismerkedett *Nagy Lajossal*, akivel majd házasságra is lépett. Együtt szolgáltak Kolozsváron 1942-ig, amikor munkaáthelyezés miatt Dézsre kellett költözniük. Itt született első gyermekük *Árpád*, 1943-ban és ismerkedett meg *Lőrincz István* testvérrel és feleségével, akiket befogadott kicsiny kis lakásukba 6 hónapig. 1946-ban visszatértek Kolozsvárra, ahol megszületett második fia, *Tibor* és egyetlen lánya *Erzsébet Babuci*. 1985. december 27-én meghalt a férje, de ezúttal nem érezte magát elhagyatottnak, mert a jó Isten vele volt. 1988 márciusában kijött Amerikába, meglátogatni lányát. Megszerette az itteni életet; imádkozó tagja volt a New York-i magyar baptista gyülekezetnek. Nagy testvérnőt folyóév április 2-án érte a hazahívó szó. 94 évet kapott az Úrtól, rövid szenvedés után, csendesen, békésen hazament. Gyászolják gyermekei: Árpád és Lídia, Tibor és Gizella, Erzsébet és Sándor, 7 unokája, 5 dédunokája, távolabbi rokonsága és nem utolsósorban gyülekezetünk közössége, és mindazok, akik ismerték és szerették.

Alkalmi ígéhirdetéssel Dr. Gergely István lelkipásztor szolgált a 2Kor 5:1-10 alapján. Arról a bizonyosságról, reménységről beszélt, amivel készülhetünk arra a napra, amikor meg kell jelenünk Isten ítélőszéke előtt. Milyen jó, hogy Nagy néninek ez meg volt, mert ő

már régóta várta a hazahívó szót, és kész volt. Tanulhatunk készségéből, alázatos, imádkozó életmódjából. Mindenkivel őszinte, szeretetteljes volt. Így őrizzük emlékét szívünkben. Ezen az istentiszteleten betekinthettünk képek által is élete mozzanataiba, valamint alkalmi versekkel is szolgált *Lődi Marika és Deák Ida* testvérnő, kedvenc énekeiből is elénekelhettünk néhányat.

Isten áldja meg a gyászoló családot és adjon vigasztalást, nekünk pedig segítsen készülni minden nap, hogy ilyen békés, reménység-teljes legyen majd az eltávozás és a megérkezés.

Április 21-én bemenítésnek örvendhettünk, amikor *Árgyelán Erzsike* és *Forgács Szilvia* pecsételték meg döntésüket a víz hullámaiban. Bár testvérnő-

A vendég- és a helyi lelkipásztor a bemenítkezőkkel

ink szívében már régebben megszületett a döntés, még ez az egy lépés hiányzott az életükből. Ezen a napon boldogan vallották meg hitüket, döntésüket a gyülekezet előtt. Vendéglelkipásztorunk, *Lukács János*, chicagói lelkipásztor hirdette az alkalmi ígét János 3:1-8 alapján, melyben az Úr Jézus parancsát emelte ki: "Újjá kell születned!" Az Úr Jézus elérhetővé tette magát számunkra azzal, hogy hozzánk hasonlóvá lett, Isten tekintélyével rendelkezett. Az Úr Jézus előbb döntött mellettünk, mint mi mellette. A fehér-ruhások bizonyágtétele után megtörtént a bemenítés, majd *Lukács Erzsike* bizonyágételét hallgathattuk meg. Lukács János és Gergely István lelkipásztorok imádkoztak az új tagokért, majd együtt járulhattunk velük az Úr asztalához. Kívánjuk, hogy Isten áldja meg testvérnőinket, hogy lehessenek példák családjaik és a gyülekezet számára, hogy még lehessenek igazi döntések a közeljövőben is!

Erdei Gabriella

Exploring Ways of Reaching the Over 1.5 Million Ethnic Hungarians in North America *By Mark Hobafcovich*

RAMA, ONTARIO, CANADA (about 100 miles North of Toronto) -- Names like the famous newspaper publisher Joseph Pulitzer (prize), socialite/actress Zsa Zsa Gabor and a host of others are well known throughout the world and they all have in common a Hungarian heritage. From the first known Hungarian immigrant to permanently settle in the United States in 1840 to the latest arrival of young professionals, they all have in common the quest for significance and purpose, either they acknowledge it or not.

In obedience to the call of God on their lives and with these people in mind and a loving heart for the lost, Hungarian pastors gathered together at the Hungarian Baptist Camping grounds in Rama, Ontario to pray together and to seek ways of engaging the lost with the love and the gospel of Christ, exploring ways of reaching the over 1.5 million ethnic Hungarian people in the United States and Canada.

Present were pastors Sandor Kulcsar traveling from the west coast of Canada, from Kelowna BC delighting the fellowship with his patriarchal spirit and a wealth of wisdom and experience. Also present was pastor Joseph Novak from the Los Angeles area leading us in deep contemplative devotions and meditation. With a tender heart and a sensitive spirit pastor Janos Lukacs from Chicago, Illinois led us in a very special devotion and transparent prayer time as well as pastor Geza Herjeczki from Detroit, Michigan who serves as president of the Hungarian Baptist Convention. It was a blessing to reconnect with pastor Istvan Gergely from the Hungarian church in New York City who shared with us that just a week prior he baptized two people as an indication of their obedience to follow Christ. A delight was also pastor Daniel Pusok of the Hungarian church in Toronto, Ontario, the host of the conference since the meeting was held on the grounds of the camp belonging to their church. His abilities as a great organizer and his wisdom beyond his years gives us all a sense that the future of the Hungarian work in North America rests on well prepared and able men of God and leaders that have a serving heart and a total dedication to the cause of Christ.

Pastor Atilla Kulcsar, the newest servant among the Hungarian leaders came from Louisville, Kentucky where he lived with his wife and children for the last few years attending the Southern Baptist Theological Seminary preparing himself for ministry and on the eve of their move to the west coast of Florida, planning to start a church in Sarasota where there is a large Hungarian community.

We have prayed together, studied the Word together as well as providing a dialogue on the future of the Hungarian work exploring ways of engagement with the community for kingdom

Hungarian pastors with Mark Hobafcovich, from left: Revs. Daniel Pusok, Joseph Novak, Mark, Janos Lukacs, Istvan Gergely, Sandor Kulcsar, Attila Kulcsar and Geza Herjeczki

expansion. Challenges are many but also the possibilities abound. It's a matter of whether we as leaders are willing to pay the price by denying ourselves and investing in developing leaders so our efforts will be multiplied. The words of the Lord Jesus "Pray to the Lord of the harvest to bring forth laborers" resonated loud in our minds as we discussed challenges and explored possibilities.

After a brief historical overview of the work, we were shifting our focus on the realities of the mission field, trying to understand what is our mission field with all its demographic shifts from the "forty eighthers" immigration wave in the middle of the 19th century to the "fifty sixters" immigration wave in the middle of the 20th century to today's influx of young professionals who are more economic immigrants than their predecessors' ideological reasons of resettlement. We concluded that without the proper understanding of the mission field it will be impossible to have effective strategies of reaching people with the gospel.

The dialogue shifted to discussing the mission force focussing on who are the people that will be able to engage the people with the gospel. The Holy Spirit who lives in all genuine believers is of the absolute necessity reminding us of the words of the Lord Jesus "without me you can do nothing".

Pastors and leaders from our existing churches are also of a great importance as well as other believers at large from "God's Church". We also concluded that other networks, associations and conventions are of a great importance in the work of the kingdom. We have to learn from one another for "iron sharpens iron" and "together we can do more than we can do by ourselves".

Each pastor was challenged to "look with fresh eyes" in their congregation for leaders and "potential leaders" and to be intentional about developing them through discipleship and leadership development. The emphasis should not be focused on "knowledge" but on "obedience" as it is clearly stated in the Great Commission passage of Matthew 28:20 "and teach them to OBEY all that I have commanded you".

In conclusion each pastor engaged in discovering existing leaders and potential leaders from among the Hungarian community in North America mentioning names of leaders who will be challenged to consider joining forces in reaching out to the Hungarian community with the gospel. A list of cities with potential new work as well as a list of potential leaders to be developed.

One of the conclusions was that communication among the existing pastors and leaders of the Hungarian churches should become a priority so leaders will be encouraged and the work will be strengthened. The fellowship was sweet and the time was precious. I'm looking forward to see what the Lord will do as we continue to work together to extend His Kingdom.

Mark Hobafcovich, North American Mission Board of the Southern Baptist Convention. The North American Mission Board is the domestic mission agency of SBC with mission responsibility in the United States and Canada with headquarters in Alpharetta (Atlanta), Georgia.

Baptist World Alliance Day, 2013

Focus: In Step with the Spirit: Liberation

The Ministry of Liberation

Luke 4:16-21

Human beings have been under the bondage of sin and the devil since the fall of man in the Garden of Eden as recorded in Genesis chapter three. This has made the message and ministry of liberation to become very necessary. God's provision for human liberation was first announced at the time of the fall of man. God declared to the devil represented by serpent that "And I will put enmity between you and the woman, and between your offspring and hers; he will strike your head, and you will strike his heel." (Gen 3:15). This is the genesis of liberation.

Jesus did not hide the fact that He had come to fulfill that ancient prophesy of God by His teachings and ministries. At the beginning of His ministry when Jesus stepped into the Synagogue he read from Isaiah's prophesy (Isaiah 61:1-2) *"The Spirit of the Lord is upon me, because he has anointed me to bring good news to the poor. He has sent me to proclaim release to the captives and recovery of sight to the blind, to let the oppressed go free, to proclaim the year of the Lord's favor."* (Luke 4:18-19). After reading this, Jesus declared, *"Today this scripture has been fulfilled in your hearing"* (v. 21).

MISSIONARY FUND

We are changing the name of our
HONORARY AND
MEMORIAL FUND

to **Missionary Fund.**

Contributions can be mailed to our
Treasurer, Zsigmond Balla,
2563 Nixon Way, Fullerton, CA.

1. Need for Liberation
 - a. Human sins and short comings
 - b. Devil's activities
 - c. Human sufferings and deprivation
 - d. Injustice all over the world
2. The Contents of Christ's Liberation (Luke 4:18-19)
 - a. Physical liberation
 - b. Social liberation
 - c. Economic liberation
 - d. Spiritual liberation
3. Experiencing Christ's Liberation through:
 - a. Believing and accepting Him as Saviour (John 8:36; Rom 5:15-18)
 - b. Knowing, accepting and practicing the truth (John 8:32)
4. Getting Involved in the Ministry of Liberation through:
 - a. Preaching of the Good news to people (Rom 1:16)
 - b. Getting involved in social ministries (Matt 25:31-46)

Conclusion

It is very clear from the scriptures that Jesus Christ came to liberate the human race from the power of sin and the devil. He came to set humanity free from every form of bondage that may prevent them from enjoying God's creation. This is the same ministry He has committed to His church. The church is not just to preach the gospel; she is expected to render practical social services to set people free from poverty, social degradation and every kind of social vice. The ministry of the church cannot be said to be complete if all of these are not included.

Rev. Samson O. Ayokunle, President of the Nigerian Baptist Convention

O Lord, our governor, the gracious God who saves us: we acknowledge you as the sovereign one, glorious in majesty and matchless in grace. All creation sings your praise, glorious God, our liberator. You lead us from darkness to light; you turn our mourning into dancing; and you offer to us the gift of eternal life. In our gathering, we exalt your name; and we remember your mercies renewed from day to day. Be pleased, we ask you, to receive the worship we bring you in the power of the Holy Spirit through your Son, Jesus Christ, our Lord. Amen

George Beverly Shea, Long-Time Billy Graham Associate, Passes Away

CHARLOTTE, N.C., April 16, 2013 – *George Beverly Shea*, 104, of Montreat, North Carolina, soloist of the *Billy Graham Evangelistic Association* (BGEA), died this evening following a brief illness.

Since George Beverly Shea first sang for Graham in 1943 on the Chicago radio hymn program, *"Songs in the Night,"* Shea has faithfully carried the Gospel in song to every continent and every state in the Union. Graham's senior by ten years, Shea devotedly preceded the evangelist in song in nearly every Crusade over the span of more than one-half century.

Shea was the recipient of ten Grammy nominations, a Grammy Award in 1965, and was presented with a Lifetime Achievement Award by the Grammy organization in 2011. He was also a member of the Gospel Music Association Hall of Fame (1978), and was inducted into the Religious Broadcasting Hall of Fame in February 1996. Shea was also inducted into the inaugural class of the Conference of Southern Baptist Evangelists' "Hall of Faith" in 2008.

"I first met Bev Shea while in Chicago when he was on Moody Radio," said Billy Graham. "As a young man starting my ministry, I asked Bev if he would join me. He said yes and for over 60 years we had the privilege of ministering together across the country and around the world. Bev was one of the most humble, gracious men I have ever known and one of my closest friends. I loved him as a brother."

Born in Winchester, Ontario, Canada, where his father was a Wesleyan Methodist minister, Shea's first public singing was in the choir of his father's church. Between Crusade, radio, and television dates in many countries, he sang at hundreds of concerts and recorded more than 70 albums of sacred music. At age 23 he composed the music to one of his best known solos, *"I'd Rather Have Jesus."* (Billygraham.com)

The Hungarian Baptist community will miss him.

A fél évig tartó otthonlét az óházában, Édesanyám közelsége és azokkal a testvérekkel lehetséges találkozások, akikkel együtt töltöttük fiatal éveinket, visszavezettek abba a nem könnyű időszakba, amikor a mi gyermekeink még kicsik voltak. Sok dolog ködbe vész, de a lényeges események és azok tanulságai beépültek az életünkbe és maradandóak. Anyák napja közeledtével különösen sokat foglalkoztat, hogy bár mi édesanyák igyekeztünk a legtöbbet, a legjobbat nyújtani gyermekeinknek, sok elgondolásunk, aggodásunk, megoldásaink miatt utólag szégyenkezni kell Isten előtt.

Mit mulasztottam? Mit kellett volna másképpen tenni?

Isten hogyan vezetett az otthon, a családban, az anyaság, a gyülekezeti szolgálat és a felelősségteljes munkahelyi feladatok sűrűjében, útvesztőiben? Mennyire igyekeztem és sikerült engedelmeskednem? Az igei útmutatásokat tartottam vezérfonalnak gyermeknevelésben? Például a gyermekbemutatói ígéretet: „*Mint világosság fiai, úgy járjatok*” (Ef. 5:8) „*örüljétek az Úrban mindenkor, ismét mondom örüljétek*.” (Filippi 4:4)

A vizsgálódásban, méregetésében most idős fejjel és szívvel is csak azt tudom vallani, hogy: „*Áldom az Urat, aki tanácsot adott nékem*.” (Zsolt. 16:7). S alázatosan köszönöm, hogy bár sokszor hibáztam, Őrá nézhettem szüntelen, jobb kezem felől volt, ezért nem rendült meg az életünk.

Kedves emlékeket csokorba szedve hálás szívvel gondolok mennyei Atyánk gondterheinkből felemelő, fehrázó bátorítására és kívánom, hogy történeteink szolgáljanak most is alkalmazható tanulságokkal a kisgyermekes édesanyák számára.

Még óvódás korú kislányunkkal a szerda esti bibliaórák után minden alkalommal még egy kiadós énekórán is visszamaradtunk. Távoli otthonunkba mindig a késő esti órákba nyúlóan érkezünk haza szerdánként. Másnap korai kelés, óvodába, munkába rohanás. Lelkiismeret furdalás gyötört minden énekórán, amikor álmos tekintetű kislányunkra néztem, hát még amikor a következő nap reggelére gondoltam! Vádoltam magamat azért, hogy gyermekeimet ilyen korához nem illő időbe-

osztásra kényszeríttem. Azon a bizonyos énekórán aggodó gondolatokkal volt telve a fejem. Az igényes, szolgálatát komolyan vevő karmesterünk már harmadszor énekeltette el velünk a nehéz szoprán szólamot, de még mindig minden oka meg volt az elégedetlenségre. Ekkor, a feszült hangulatot oldandó felkiáltott: - *hát még mindig nem tudjátok ezt a gyönyörű éneket, szerintem már a kis Zsuzsika is el tudná énekelni.*

Erre a mi, általam "szegénynek," sánálatraméltónak vélt kislányunk felállt a padra és nagy meglepetésünkre csicseregő hangon elénekelt az ének könnyen megtanulhatónak éppen nem mondható karját.

Soha többé nem volt nehéz a szívem az énekórákon, felszabadult, boldog szívvel tanultam és énekeltem az Úrnak, mert ő megtanított az ő gondolataira, amelyek magasabbak az én gondolataimnál.

A másik, életre szóló nevelést adó eseményt, kisebbik leányunkkal éltük át, már lekipásztori szolgálatunk évei alatt. A Budapesttől 40 km-re lévő faluba utaztunk minden vasárnap reggel és a délutáni istentisztelet után mentünk haza. Legtöbb esetben, ha valaki hiányzott a gyülekezettől, hazaindulás előtt még meglátogattuk. Azon a bizonyos vasárnapon az egyik barátunk házaspárt nem láttuk az imaházban. Utólag megtudtuk, hogy nagy szükség volt a felkeresésükre, mert a házastársak között egy megoldhatatlannak látszó válság ütött ki, igazán segítségre szorultak. A gyermekeket – az övüket és a miénket is – külön szobába küldtük játszani, mi pedig harcoltunk velük és értük az Úr előtt. Megbékéltek, azóta is egyetértésben élnek, együtt nevelték fel gyermekeiket.

Szolgálatunk végeztével hazaindulunk, a kislányt pedig a hátsó ülésre fektettük, hiszen már régen elmúlt az alvás idő. A régi, ismerős vádoló gondolatok lettek úrrá bennem. Minek tesszük ki ezt a szegény gyereket, ha hazaérünk, még éhes lesz, fürösztteni kell és éjfélkor kerül ágyba.

Suttogva osztottam meg háborgásomat férjemmel, akinek nem volt ideje a megnyugtatómra, mert Petránk megelőzte őt:

- *Anyu, az nem baj! Úgy örülök, hogy R....-nek lesz anyukája is, meg apukája is.*

Megszégyenültem... Tele vagyok görcsökkel, gondokkal, a kis tapasztalatlan, tudatlan gyermek pedig kicsoda bölcsességet fogalmazott meg, - ugyan mi-

lyen csekélység a késői lefekvés ahhoz a bajhoz képest, amit két ember vergődése, meg nem értése és annak esetleges komolyra váló következményei jelentenek.

A szolgáló testvérek tudják, hogy az ördög sokszor a szolgálatok alatt, vagy miatt támadja a hívőt, ugyanakkor legtöbbször eközben érezzük leginkább Isten végtelen jóindulatát irántunk. Jó példa erre az, amikor kislányunkat halálközeli házhoz kellett vinni magunkkal. A gyermek már hosszú ideje félt a haláltól és belekapaszkodva az elragadtatásról szóló ígékbe, naponta imádkozott az Úr Jézus visszajövetelért. Kifelé ment még nem is gondoltunk erre, mert kiváltságnak tekintettük, hogy idős lekipásztor, teológiai tanár testvérünk mellett lehetünk utolsó óráiban. Csodálatosak voltak utolsó mondatai, amelyekből kiragyogott az Úrral való találkozás öröme, békessége.

Miután mindent elmondott, - amikre nekünk valójában nagy szükségünk is volt – becsukta a szemét, arcán mennyei nyugalom látszott, ami mireánk, körülötte állókra is hatással volt.

Amikor beszálltunk az autóba, kislányunk kéretlenül felkiáltva előzte meg aggodó gondolatainkat. „*Ó, hát ha ilyen a meghalás, akkor én nem bánom, ha meg kell is halnom*.”.. és valóban meggyógyult évek óta tartó félelméből, mert Isten így akarta, és ezt a szolgálati alkalmat használta fel az Ő dicsőségére és a mi javunkra.

Szeretettel köszöntöm az Édesanyákat a következő Igékkel:

„*Szolgáljatok az Úrnak örövendéssel*”. (Zsolt. 100:2) – gyermekeitekkel együtt!

„*Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban*.” (Filippi 4: 6-7).

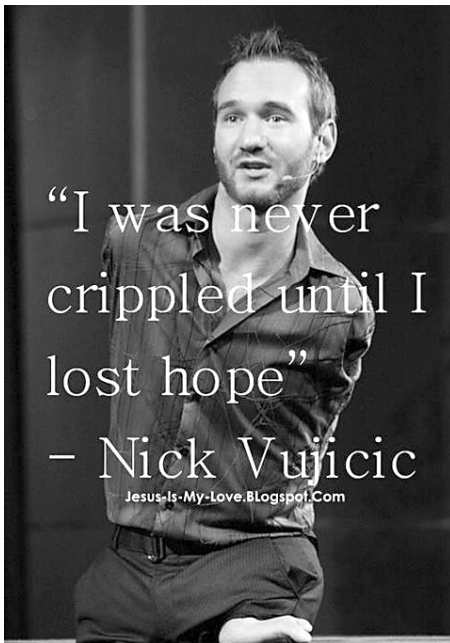
Fazekas Erzsébet

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - MAGYARORSZÁG

Nick Vujicic 1982-ben született Ausztráliában tetra-amélia szindrómával, amelynek következtében mind a négy végtagja hiányzik. Kamaszként megtért, jelenleg a világ egyik legnépszerűbb keresztény prédikátora. Kétezerrel több előadást tartott a föld negyvenöt országában, tárgyalt államfőkkel és miniszterelnökökkel, rendezvényeinek bevételeit jótékonyásra használja föl.

Magyarországra a *Nem Adom Fel Alapítvány*, a *Szeretet a Válasz* és az *Ez az a Nap!* hívta meg. A Budapesten, Pécsen és Debrecenben rendezett alkalmakon telt ház előtt lépett föl. A bevételből lakóotthont építenek, fogyatékosoknak.

(Népszabadság.hu)

Az utóbbi időben egyre népszerűbbé váló evangélista, Nick Vujicic Magyarországi útjának, szolgálatának híre hamar eljutott hozzánk is. A Facebook jóvoltából szinte azonnal láttuk a képeket is - melyeken ismerőseink-barátaink Nick társaságában, vagy éppen őt átölelve, csillogó szemekkel jelezték: élmény volt meghallgatni Istennek ezt az emberét. De bejárta a világot az a kép is, amelyen Nick a *Magyar Közértársaság* elnökével és feleségével imádkozik a Sándor palotában (az elnöki rezidencián).

A következő sorokon a sajtóban és az interneten megjelent híradásokból, és személyes élmény-beszámolókból olvashatunk néhányat. Először is a *Jelige* című folyóirat tavaszi számából idézünk, ahol Nick röviden elmondja életét, vagyis megtérését is.

"Semmi sem egyszerű. Sőt, sokszor nagyon nehéz. De a sziklaszilárd háttér és a támogatás, amit a szüleimtől kaptam, tudatosította bennem, hogy az ember igazi értékét nem az határozza meg, mit tud vagy mit nem tud megtenni. Ez persze nem jelenti azt, hogy állandóan boldog vagyok, van úgy, hogy sírok, mindannyiunknak vannak nehéz napjaink. Viharok mindig jönnek, de van valaki, aki megvéd. Ha nem is állítja meg a vihart, melegen tart és menedéket nyújt."

"Tizenöt évesen elolvastam János evangéliumának 9. fejezetét. Nagy hatással volt rám, ugyanis a nyomoromért mindig is Jézust okol-tam, ott pedig azt olvastam egy vak emberről, hogy azért született így, hogy az Isten dicsősége nyilvánvalóvá legyen rajta. Kész voltam. Ha azzal a vak emberrel ilyen konkrét terve volt Istennek, akkor velem is célja van! Teljesen rábíz-tam a dolgot, mármint azt, hogy mi lehet ez a terv, és napról napra csak bíztam benne.

Az erőmet találtam meg Jézusban. Tudod, ha én kezek és lábak nélkül orra bukom, nekem felállni, ugye, nyilvánvalóan lehetetlen. Mégis megpróbáltam. Százszor. És százszor nem sikerült. Százegyedszerre viszont felegyenesedtem! Na, ehhez adott erőt Jézus. Nem fizikailag, hanem lelkileg, hogy megpróbáljam százegyedszerre is."

Végül két személyes "élménybeszámoló" - egy érettségire készülő lány és egy lelkész részéről.

Ez a csodálatos ember, szívből hirdette az ígét, őszinte, megélt hittel beszélt élete csodáiról és arról, hogy Istennek, ha az Ő életével is volt terve, akkor a miénkkel is van, hiszen neki még végtagjai sincsenek mégis sokkal boldogabbnak tűnt, mint a nagy átlag, hiszen ő valóban megtapasztalta és átélte Isten szeretetét. Ballagás előtt az ember azt hiszi, hogy készen van, hogy tudja, hogy milyen a személyisége és milyen emberként megy ki a világba.

Ezután az előadás után én más ember lettem, olyan, aki jobban odafigyel, arra, hogy Isten szereti és, hogy minden apró dolognak tudjon örülni, ezt tanul-tam Nicktől! (Kalla Lilla Eszter (18)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

"...hatalmas élményt jelentett Nick Vujicic jelenlétének túl a többi sérült ember jelenléte, ereje, tevékenysége, éneke, szolgálata..."

A mai program abban is megerősített, hogy nem szabad a testi vagy szellemi fogyatékkal élő embereket magukra hagyni, de nem is öncélú sajnálkozással kell közeledni hozzájuk, hanem igazán egy dologgal tud nekik segíteni az ún. „nem sérült” társadalom (bár több szempontból talán több sérülést hordozunk, mint ők): ha megpróbáljuk abban segíteni őket, hogy a lehető legkevesebb akadály leküzdése árán tudjanak olyan életet élni, amelyet mi természetesnek tartunk. (Parókia.hu)

KÜLÖNÖS MEGHÍVÁS

Életem (39)

A téli iskolaszünetre meghívtak a Horvátország Bánia nevű tartományában levő gyülekezetbe, hogy tanítsam a fiatalokat kottát olvasni. Dimbes-dombos, hatalmas erdőktől övezett kicsi falvak, főleg földműveléssel és fakitermeléssel foglalkoztak. Grabovácon, ahova jöttem, de a környező falvakban is vannak kisebb-nagyobb gyülekezetek.

Itt szerbek is éltek, és aki itt a missziót kezdte, Jovo Jekić testvér is szerb volt. Fiatalemberként, többedmagával, a múlt század harmincas éveinek tájékán kimentek Amerikába dolgozni. Detroitba mentek, ahol már több földijük is lakott. Az autógyárban dolgoztak. Viszont hamarosan találkozott jugoszláv hívőkkel, akik az evangéliumot hirdették és Jovo megtért. Megtért - alaposan és igazán. Hamarosan haza jött és evangélizálta faluja népét. Evangélista karizmát kapott. Hívásra később távolabbi vidékekre is eljárt ígét hirdetni.

A német megszállás alatt egy csodálatos megtérési hullám tanúi lehettünk. 1942-ben már javában dúlt a háború. A Gestapo folyton razzizált. Különösen a szerb férfiakat keresték, akik talán Tito lázadóihoz szándékoztak csatlakozni. Ekkor kihajtottak 20-30 fiatal embert, köztük Jékics testvért is a meszes gödör köré, melyben már voltak hullák! Testvérünk elmondta, hogy imádkozni sem tudott a rémülettől, csak Jézus nevét ismételtegette segélyt kérő néma sikollyal a lelkében. Egyszer csak hallja: "Du, komm heraus!", kiáltja a német tiszt, reá mutatva. Jovo testvér kihátrált, és még kételkedve, lassan, nem haza, hanem az imaház felé ment. Bent leborulva, bár még mindig szótlanul hálálkodott a lelke az Úr szabadításáért. Lassan benépesült mögötte az imaház: "Megyünk veletek, mert veletek az Isten!", mondták, és megtértek emberek és asszonyok.

Széjo testvérnő, aki később Zágrábban élt, mesélte nekem, hogy ő is akkor, huszonevésen tért meg. Vőlegénye elveszett a háborúban, és ő nem ment férjhez máshoz. Áldott eszköze volt az Úrnak a női munkában. Egészséges humora volt. Lelkesen tett mindig bizonyosságot az Úr szeretetéről. Engem különösen tisztelt, és nem volt nehéz őt viszont tisztelni és szeretni. Már nem él, de még most is világít tiszta lényre, mutatva az utat menny felé.

Ide hívtak meg. Népi hangszereken játszottak hallásból, tamburákon. Fiatalok, de már nők fiatal emberek és asszonyok is. Voltak vagy tizenketten. Jó volt, hogy tanultam népi hangszerek ismeretét. Játszottam mandolinon, de a tamburák más hangolásúak. Tambura-bőgő is volt. Nagyon hideg volt, méteres

hó esett. Csizmát kaptam, hogy tudjak a nagy hóban közlekedni. Tej, tojás és puliszka volt a fő eledel, de a jó közösség és tanulási készség mindent pótol. Két hét alatt megtanultunk néhány egyszerű éneket, több szólamra.

Az vasárnap konferencia volt a városi gyülekezetben. Sziszák, e tartomány központja, gyárváros volt. Kohójáról volt ismert. A korareggeli vonattal utaztunk, és éppen kezdésre értünk oda. Letettük a hangszereket tokjaikkal az előtérben. Bementünk, és míg helyet kerestem, meglepődve látom, hogy P. Sándor tv. van a szószéken a helyi prédikátorral. Még jobban meglepett, hogy az üdvözlés, a bevezető szavak és egy közös ének után a grabováci fiatalokat szólították szolgálatra. Számítva megértésükre, azt mondtam, hogy még nem tudtuk elővenni a hangszereket és felhangolni sem. „Ezt csak azért mondják, mert nem is tudnak zenélni” - mondták, s jót derültek ezen. Leültem és vártam, hogy majd később felkérnek. Nem kértek. Csak az Úr kegyelme, hogy nyugodt tudtam maradni. Azt, hogy újfent meg akart alázni, el tudtam viselni, csak az fájt, hogy a fiatalok miattam kell kárt szenvedjenek. Magyarázatot kellett adjak. Erre már otthon került sor. Csak a legszükségesebbre szorítkoztam. Megértettek. Az Úr vigasztalása és bátorítása volt ez számomra.

A szeretet nem örül a hamisságnak, írta Pál apostol. Akkor sem, és most sem állok a hamisság mellé. Szintén Pál tanácsolja a 2Tim 2:19-ben, hogy: *"Alljon el a hamisságtól mindenki, aki Krisztus nevét vallja!"* A meg nem vallott bűn nem nyer bocsánatot, tehát megmarad, és rombolja magát a személyt és környezetét is! Mert: *"Jaj azoknak, akik a gonoszság kötelein húzzák maguk után a bűnt, és a vétket kötélén, mint a kocsit."* És 3:18.

Nagyajtai Eszter

– Amikor gyerekkoromban imádkoztam, azt kértem Istentől, hogy reggelre nőjön ki a karom és a lábam. Azután nagyon csodálkoztam, hogy reggel nem volt se karom, se lábam, pedig én tiszta szívből imádkoztam, és igazán hittem Istenben. Nem értettem, hogy akkor miért nem hallgat meg? Nem követtem el semmi rosszat, de akkor miért büntetett meg ilyen rettenetesen? És tudjátok, mire jöttem rá? Arra, hogy ha nem érted és nem látod Isten tervét, attól az még létezhet. Csak rá kell jönnöd, hogy személyesen veled mi lehet a terve. Ez hosszú és kemény munka, én már csak tudom.

A stratégiám mindig is ez volt: próbálkozni kell, hibázni szabad, feladni tilos.

Én nem pusztán egy pozitív gondolkodású ember vagyok, bár az divatos manapság. A pozitív gondolkodás önmagában üres lufi, nem tart meg. Az Istenbe vetett hitem és a vele való személyes kapcsolat az, ami valóban erőt, energiát ad, és alázatossá tesz. Ezért kérhetem őt, hogy napról napra formáljon és alakítson engem. Ha a körülményeim nem változnak, akkor arra kérem, változtassa meg a szívemet.

Nick Vujicic idézetek